

naar der samtidig ligger Færger i Fredericia eller Strib, der godt ved en saadan Lejlighed, en Pinselørdag, en anden og maaske en tredie Pinsedag, kunde sættes i Fart. Jeg benytter derfor Lejligheden til at anmode den højtærede Trafikminister overtænke, om man ikke kunde stille sig lidt velvilligt overfor de automobilkørende; Automobilisterne ønsker ikke Begunstigelser, de er villige til at betale den Udgift, en saadan Færgefart medfører.

Jeg vender tilbage til de Principper, som ligger til Grund for Tilvejebringelsen af vore Hovedfærdselsaarer, og vil blot tilføje, at heller ikke de danske Jernbaner er anlagt efter det Princip, at de, der bruger dem, skal betale dem, i hvert Fald har der i de senere Aar været store, direkte Udgifter for Statskassen ved vore Statsbaner, og vi ved ogsaa, at omkring i de Kommuner, som gennemskæres af Privatbaner — ikke de Privatbaner, som den højtærede Trafikminister med saa stor Dygtighed leder, men mange andre Steder i Landet —, har Skatteyderne trods dette, at næsten hele Trafikken, uden at gaa de benyttede Baner for nær, er gaaet med Ruteautomobil, alligevel været med til at bære deres Andel af Anlægsudgifterne ved disse Færdselsveje, og derfor kan man ikke sige, at det til Grund liggende Princip er, at de, der benytter Vejene, betaler dem.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i og for sig ikke for at fremkomme med disse Bemærkninger, de har paa en eller anden Maade været fremsat af de andre Talere, men mere, fordi jeg gerne vil opfordre den højtærede Trafikminister til at tage under Overvejelse de alvorlige Advarsler, som lød overfor Vedtagelsen af Jernbanebroen fra den højtærede Trafikministers Partifælle, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, den Gang da Lovforslaget var til Behandling i 1924. Vort Lands økonomiske Stilling er sikkert ikke forbedret siden den Tid. Der foreligger mange store Krav om Kapital, Staten har store Garantiforpligtelser overfor en Mængde Laan, hvoraf en Del vil give Tab, de økonomiske Forhold er saaledes paa ingen Maade forbedret, og jeg kan tilføje, at Erhvervslivet sikkert arbejder under vanskeligere Vilkaar i 1927 end i 1924. Var der i 1924 Grund til at betænke det mægtige Kapitalforbrug, som denne Overfartsbro medfører, vil det være endnu mere naturligt nu at tage under alvorlig Overvejelse, om man ikke eventuelt hellere skulde stille hele Brobygningen i Bero endnu nogle Aar. I en Tid, hvor den højtærede Re-

gering og alle Rigsdagens Partier har den allerstærkeste Interesse for Besparelser i Statens og Kommunernes Budgetter, tror jeg, det var betimeligt, om den højtærede Trafikminister tog under Overvejelse at fremsætte et Lovforslag, som udskød Bygningen af denne Bro adskillige Aar, saaledes at man saa, om man virkelig havde Raad til det. Da man i 1924 vedtog Bygningen af Jernbanebroen, var det, fordi den daværende Trafikminister kunde paavise, at det nuværende Overfartssystem ikke mere var fyldestgørende, idet det var umuligt at overføre de Jernbanevogne og den Godsmængde, der skulde overføres. Ministeren argumenterede med, at der paa hver Side af Lille Bælt stod lange Rader af Jernbanevogne. Men dette er jo ikke mere Tilfældet, vi, som adskillige Gange rejser over Lille Bælt med Færgerne, er klare over, at der ikke mere staar ubesørget Gods paa begge Sider af Lille Bælt, de Færger, der gaar over, er ikke mere overbelastede. Og hvis man yderligere tror, at Jernbanedrift i nogen Grad er forældet, saaledes at man ikke længere kan paaregne saa stærk Trafik med Jernbanerne, men mener, at Trafikken mere kommer til at gaa ad Vandvejene til Havnene og derfra i stort Maal ud til de forskellige Adressater med Lastautomobiler, er der saa meget mere Grund til at overveje, netop i en saadan økonomisk Depressionsperiode som den, vi lever i, om man ikke skulde fremsætte Lovforslag om Udsættelse af dette Kapitalforbrug. Vi staar jo overfor — det har ofte været nævnt — Optagelsen af et nyt stort Statslaan, jeg tror, de danske Skatteydere har et saadant Syn paa yderligere Laan, at man mest muligt skal søge at undgaa yderligere Kapitalanbringelse. Man kan nok saa meget anvende Argumentet, at dette skal kunne forrente sig; i en økonomisk Depressionsperiode kan man ikke altid sige, at man anvender Beløbet i Forventning om Forrentning, thi alene det nu at tilvejebringe Beløbet medfører store Vanskeligheder i pengeknappe Tider, saaledes at det ikke kan klares alene med Forrentningsudsigterne. Selv om der ikke skal optages Laan til Bygning af Færdselsbroen over Lille Bælt, men Pengene til den og Jernbanebroen fremskaffes ved Salg af Jernbaneobligationer, tror jeg, alle er klare over, at vort Obligationsmarked er saa overbelastet, at Obligationskurserne vil trykkes, hvis der kommer flere Obligationer frem paa Markedet, uanset af hvilken Art disse er. Jeg vil derfor slutte mine Udtalelser med at bede den højtærede Trafik-